

Conceptverslag van de vergadering van de Commissie Infrastructuur, Mobiliteit en Economie, gehouden op 16 september 2004 in het Provinciehuis te Utrecht

Aanwezig:

J.L.M.M. Damen (voorzitter), dr. G. Mik (gedeputeerde), M.G.M. Bernard (LPF), A.J. van Bokkem (PvdA), mw. drs. M.C. Das (GL), drs. J.H. Gaaikema (D66), ing. C. van Iersel (ChristenUnie), M. van der Kolk (PvdA), J. Konijnenbelt (CDA), drs. J.A.J. Konings (VVD), mw. D. Lamers-Tiecken (VVD), mw. H. Nap, drs. J.P. Overbeek (PvdA), C.J. van Tuijl (SGP), L. de Vries (SP), drs. R.E. de Vries (D66)

Van ambtelijke zijde aanwezig:

L.C.A.W. Graafhuis (adjunct griffier), mw. A. Trip (secretaris), mw. E.S. Thuis (verslag, Voorneman Van Weerd Notuleerbureau)

Afwezig:

mw. A.J.M. van Dongen (GL), J.F.M. Kloppenborg (GL), mr. A.G. van Malenstein (PvdA), drs. W.M. van der Poel (CDA), mr. drs. F.Th.M. Rohof (VVD)

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering met een hartelijk welkom aan de aanwezigen.

2. Mededelingen

Bericht van verhindering is ontvangen van de heren Van Malenstein, Van der Poel en Rohof en mevrouw Van Dongen.

Bij agendapunt 6 zal de heer Kwakkel inspreken.

De heer Mik deelt mee dat de kaartjes in het OV op den duur worden vervangen door een nationale chipcard voor bus en trein. De uitvoering vindt in fasen plaats, te beginnen op 1 januari 2005 met een pilot in Rotterdam; de jaren daarna wordt de chipcard in andere regio's ingevoerd. Als Utrecht aan de beurt is, zal de commissie daarover worden geïnformeerd.

3. Conceptverslag 26 augustus 2004

Inhoudelijk/redactioneel:

De voorzitter concludeert dat met het verslag wordt ingestemd.

Toezeggingenlijst:

De punten 6 en 7 worden geagendeerd voor de commissievergadering van 18 november a.s.

De heer De Vries (SP) verzoekt agendapunt 9 te behandelen na punt 4, gezien het feit dat de gast voor dit onderwerp speciaal uit Rotterdam is gekomen.

De voorzitter en de commissie gaan hiermee akkoord, maar de voorzitter merkt hierbij wel op dat dit een uitzondering betreft, omdat insprekers van tevoren moeten worden aangemeld, zodat hier met de planning van de agenda rekening mee kan worden gehouden.

4. Halfjaarrapportage 2004 van de Provincie Utrecht over het voorgenomen beleid, vermeld in de programmabegroting 2004

De heer Overbeek vraagt naar de systematiek van de financiën terzake de Nieuwersluisbrug.

De heer Konings verwijst naar blz. 8 (Randstadspoor). De VVD verwacht dat de commissie op de hoogte wordt gesteld van het moment dat het contract over de voorfinanciering wordt ondertekend.

Spreker sluit zich aan bij de opmerking over de Nieuwersluisbrug. Tot slot vraagt hij of het onderwerp goederenvervoer provincie Utrecht (blz. 16) in november of december aan de orde komt.

Mevrouw Nap verwijst naar blz. 6 van het behandelstuk en meldt dat het CDA liever ziet dat de posten 4.1 t/m 4.3 ten laste komen van de dienst reserve dan van de post algemene reserve.

De heer Bernard vraagt om toelichting op de extra formatieplaats (Luteijnprojecten, blz. 29) en of de benaming Luteijn in de toekomst wellicht anders kan zijn.

Het bevreemdt de heer De Vries (SP) dat er geen beleid wordt gevoerd over de decentralisatie van de spoorwegen (verkeer- en vervoerbeleid). Hij vraagt hier uitleg over.

De heer Gaaijkema verwijst naar blz. 9 (Luteijnprojecten) en vraagt naar de definitie van een Quick Winproject en wanneer resultaten kunnen worden verwacht. Terzake de eigendomsoverdracht van de brug Nieuwersluis vraagt hij zich af of de kosten voor onderhoud uit de algemene middelen moet worden betaald.

De heer Mik gaat als volgt op de vragen en opmerkingen in.

Terzake de Nieuwersluisbrug zijn met de gemeente Utrecht grondige onderhandelingen gevoerd. De brug is na een opknapbeurt zo goed als nieuw in handen van de provincie gekomen. De provincie meent dat als een dergelijk project wordt overgenomen van de gemeente, hiermee de onderhoudskosten gekapitaliseerd moeten meekomen. Een extern bureau heeft een bepaalde onderhoudslast vastgesteld, die gekapitaliseerd is. De systematiek is dat als de provincie een dergelijk project krijgt overgedragen, dit eerst naar de algemene middelen gaat (is niet meer dan een boekhoudkundige constructie). De algemene dienst zet het project op de bank, en van de rente die de dienst krijgt wordt het onderhoud verricht. De provincie neemt het project over en vervolgens beslissen GS wat er met de inkomsten wordt gedaan – in dit geval het onderhoud. Dit is een gangbare systematiek, de brug kost de provincie niets extra's.

Als de verdeling van de voorfinanciering voor Randstadspoor bekend is, zal dit vanzelfsprekend aan de commissie worden meegedeeld.

Of Govera in november of december wordt behandeld is nog niet bekend, omdat de provincie mede afhankelijk is van informatie van derden.

Over de financiële systematiek is de afspraak binnen de provincie dat structurele zaken ten laste gaan van de algemene middelen. Dienstreserves om voor- en nadelen op te vangen betreffen incidentele zaken. Er kunnen dus geen structurele zaken van een dienstreserve worden afgehaald.

De formatieplaatsen die voor Luteijn zijn ingesteld hebben te maken met het feit dat de provincie verwacht dat de samenwerking tussen de wegbeheerders blijvend zal zijn. Daarmee zal het woord Luteijn verdwijnen.

Er is begonnen met de Quick Wins en de verwachting is dat deze in 2004/2005 zijn uitgevoerd. Nu is men met de middel- en lange termijn maatregelen bezig.

In de provincie Utrecht zijn geen spoorlijnen die gedecentraliseerd worden.

De voorzitter concludeert dat met de halfjaarrapportage wordt ingestemd en dat het een sterstuk wordt voor de statenvergadering.

9. Problematiek concessieverlening op verzoek van de SP-fractie

De voorzitter geeft het woord aan de heer R. Mast, bestuurder FNV Bondgenoten en projectleider aanbestedingen. In 1998/1999 is objectief onderzoek naar aanbestedingen gedaan in Zweden, Groot Brittanië, Frankrijk en Denemarken. Over de bevindingen is een rapport opgesteld, waaruit kan worden geconcludeerd dat wat in die landen mis is gegaan, nu ook in Nederland mis gaat. Op dit moment is Bureau Berenschot voor het ministerie Verkeer en Waterstaat met een evaluatie bezig, waartoe FNV wel is gehoord maar waarvan weinig is terug te vinden. De FNV heeft een schaduwevaluatie gemaakt die eind dit jaar gereed is, waarbij reizigers en werknemers zijn betrokken. Ook in Nederland blijkt dat er bij aanbestedingen verschuivingen in kwaliteit plaatsvinden. De kwaliteit, veiligheid en structuur verdwijnen, zodat een kale OV-faciliteit overblijft. De concessie-overgangen zorgen voor redelijk veel problemen op bijvoorbeeld personeelsgebied. Er is ook sprake van veel kapitaalverlies in allerlei trajecten, bijvoorbeeld bij huisvesting. Spreker vraagt zich af of de provincie betrokken is bij de monitoring van reizigersplatforms. De FNV vermoedt dat deze platforms niet of nauwelijks worden gehoord.

De heer De Vries (SP) vraagt of ook de CNV-Bond deze kritische noot kraakt. Tevens wil hij weten of de problematiek terzake de positie van de werknemers bij de concessie Utrecht-Oost is opgelost (van Connexxion naar Stadsvervoer Nederland).

De heer Mast antwoordt dat de CNV niet direct betrokken is bij het onderzoek, maar dat zij zich in dit soort zaken goed kunnen vinden.

SVN is een nieuwkomer op dit gebied, andere bedrijven hebben zich al bewezen. Bepaalde uitspraken van SVN verontrust de FNV en de positie van de werknemers is wat de FNV betreft nog niet helemaal zeker gesteld.

De heer Bernard wil weten wat de tendens bij de andere provincies is terzake de menselijke factor.

De heer Mast zegt dat uit ervaring is gebleken dat de gang van zaken vaak slecht uitpakt voor de werknemers.

De voorzitter bedankt de inspreker voor zijn bijdrage en gaat over tot behandeling van de notitie.

De heer De Vries (SP) ziet het liefst dat de overheid garant staat voor goed OV. Ook al is dit niet mogelijk, toch moeten de staten oog en oor hebben voor hun rol op de controle van OV, vooral voor de positie van de werknemers. Spreker geeft als voorbeeld het opheffen van een aantal buslijnen door Noord-Holland en noemt met name de stad Woerden die in het geding is en die wel in de provincie Utrecht valt. Hij vraagt zich af of ook andere partijen een rol voor de provincie zien in de controle.

De heer Bernard zegt dat de LPF voorstaat dat nutsvoorzieningen waar iedereen gebruik van maakt, in handen moet blijven van de overheid.

De heer Van Iersel meent dat OV wel een zorg van de provincie is, maar dat er wel sprake moet zijn van verspreide verantwoordelijkheden.

De heer Van Tuijl zegt dat de overheid zich moet realiseren welke taken geprivatiseerd moeten worden en wat het effect daarvan voor de samenleving is. Het OV wijst uit dat de marktwerking zijn effect wel realiseert, maar dat een belangrijk deel van de samenleving daardoor buiten beeld dreigt te raken; op zo'n moment schiet de privatisering zijn doel voorbij. Spreker pleit er in zijn algemeenheid voor dat de overheid een terughoudend beleid voert ten aanzien van privatisering. Dit houdt in dat als er nieuwe concessie moeten worden aanbesteed, de provincie nadrukkelijk oog houdt voor de onrendabele lijnen en de moeilijk bereikbare gebieden, wat wel geld vraagt van de overheid. Niet alles moet worden opgehangen aan economische principes.

De heer Gaaikema stelt dat D66 achter het principe van concessieverlening staat. Hij vraagt zich af welke 'schade er wordt ondervonden' en 'welke signalen uit Eemland' worden bedoeld. Uit het stuk van de SP wordt niet duidelijk welke foutieve beslissingen er zijn genomen. Het opheffen van een lijn waar de provincie Utrecht schade van ondervindt (Woerden) zonder invloed van Utrecht, kan naar sprekers mening niet; dit soort schadelijke neveneffecten moet in de gaten worden gehouden.

Mevrouw Das vraagt of de werknemers ook zijn gehoord bij de aanbestedingen in Eemland en Noord-West. Tevens wil zij weten of in de concessies hard is geregeld wanneer de werknemers zekerheid krijgen. Er moet inderdaad aandacht zijn voor grensoverschrijdende concessies.

De heer Van der Kolk stelt dat het grote probleem is dat OV uit zichzelf nooit rendabel is; er moet altijd geld van de overheid bij en daar schort het nu aan, zolang het huidige kabinet niet met andere ideeën komt. Terzake de contractverlenging van CVV Eemland stelt spreker dat deze juist voor een beperkte periode is aangegaan om het einde van de concessies met elkaar gelijk te trekken, zodat in één keer nieuwe voorwaarden met nieuwe concessies kunnen worden verleend. De PvdA is het eens met de gemaakte opmerkingen over de positie van de werknemers. Ook de randvoorwaarden en de kwaliteit voor de reizigers dienen goed te zijn geregeld. Het bedrijf moet één en ander echter waarmaken en de provincie zal dit zeer kritisch in de gaten moeten houden.

De heer Konings ondersteunt de woorden van de vorige spreker. Het systeem van concessieverlening staat niet ter discussie, maar het proces. Belangrijk is dat degene die de concessie verleent, toezicht houdt op de uitvoering. Spreker vindt overigens wel dat het materieel van de uitvoerende bedrijven de laatste 10 jaar aanzienlijk is verbeterd.

De heer Van Konijnenbelt vraagt zich af wat de probleemstelling is: gaat het over hoe tegenvallers in de aanbestedingen worden opgevangen, of over staatsfundamentalisme, of privatisering in het algemeen. De uitvoering moet op een goede wijze plaatsvinden en daar mag terecht zorg over zijn als er signalen zijn dat er iets niet goed zit. De vakbonden komen op voor de belangen van de werknemers en als richting de concessieverlener actie moet worden genomen, moet de provincie in beeld komen.

De heer Mik gaat als volgt op de vragen en opmerkingen in.

Het is te begrijpen dat men af en toe van gedachten wil wisselen over het principe van privatisering en concessieverlening, maar het principebesluit staat vast en dus moet het marktmechanisme zijn werk doen. De opgelegde bezuiniging op OV stemt niet tot vreugde, maar de provincie Utrecht heeft geen

lijn geschrapt – in tegenstelling tot andere provincies. De bezuiniging is gedeeltelijk samen met vervoersbedrijven opgelost, doordat zij dat in hun efficiency hebben verwerkt, niet in het lijnennet. De provincie zelf heeft er geld bij gelegd. Spreker vindt de aanbesteding van Utrecht-Oost een goed voorbeeld van hoe de kwaliteit is teruggekregen door een zeer scherpe aanbesteding. Er kunnen uiteraard altijd dingen misgaan en goede controle is dan ook een vereiste.

De overgang van het ene naar het andere bedrijf levert altijd wel personeelsproblemen op, daar is spreker het met de vakbonden mee eens. Het proces van overgang is nu gaande tussen Connexxion en SVN, maar er is geen reden om aan te nemen dat dit niet goed gaat. Als de vervoerbedrijven hun werk niet goed doen, houden zij zich niet aan de wet en ook niet aan de contracten. De uiteindelijke sanctie is om de concessie niet door te laten gaan.

De bereikbaarheid van de kleine kernen wordt nog apart besproken. De provincie is er met Utrecht-Oost in geslaagd meer, betere en frequentere lijnen in dit gedeelte te krijgen.

Er is volgens spreker altijd sprake geweest van een reizigerspanel.

Er is nog overleg gaande met Zuid-Holland. De inzet van Utrecht zal zijn dat als wordt besloten dat iets moet verdwijnen, Zuid-Holland wel een goed alternatief moet bieden.

De concessieverlening in Utrecht is zodanig in de markt gezet, dat deze allemaal op hetzelfde moment ophouden. Zodra dan grote gebieden vrijvallen kan op dat moment worden besloten of op dezelfde wijze wordt voortgegaan of dat er wordt samengevoegd, hetgeen extra voordelen kan opleveren.

Terzake CVV Eemland was de provincie ervoor een nieuwe concessie te doen, maar de gemeenten hebben gekozen voor verlenging van het huidige contract, omdat de prijs/kwaliteit verhouding erg gunstig was. Dit betreft echter een beperkte verlenging en de situatie loopt goed.

Spreker is in gesprek met de ex BRU gemeenten over de scheiding tussen het WVG- en CVV-gedeelte. Dit zijn moeilijk verlopende gesprekken, maar spreker heeft goede hoop op een goede oplossing. Uitgangspunt moet blijven dat de burger geen last ondervindt.

De voorzitter concludeert dat het onderwerp afdoende is behandeld en sluit de bespreking ervan.

5. Provinciaal Arbeidsmarktbeleid

De combinatie van opleidingen en bedrijfsleven spreekt de heer De Vries (D66) zeer aan. Belangrijk is in ogenschouw te nemen wat je wel en niet als provincie wilt doen; er moeten duidelijke keuzes worden gemaakt. D66 vindt het ook essentieel dat er duidelijk criteria worden afgesproken terzake bijvoorbeeld het MKB Leerbanenproject. Deze zouden hard gemaakt moeten worden, zodat ze ook kunnen worden getoetst. Ook belangrijk is dat goed wordt gekeken naar wanneer wordt begonnen met het wekken van interesse voor het technisch onderwijs, bijvoorbeeld al op de basisschool, door goede voorlichting aan ouders en docenten over de opleidingen. Spreker wil graag een toelichting op de kwaliteitsverbetering van het onderwijs door sponsoring door het bedrijfsleven. Hij vraagt of dit een wens is of dat er al voorbeelden te geven zijn. De genoemde prioriteiten (jeugd, onderwijs en techniek) sluiten goed aan bij de behoefte, waarbij het belangrijk is dat dit wordt ingepast in de ideeën die spelen rond de kennismaatschap. Terzake de aanvullende notitie in de commissie ZCW wil spreker graag weten wat de (grote) gemeenten op dit moment zelf doen met betrekking tot de aansluiting van VMBO en MBO op de arbeidsmarkt. Hij is minder positief over het project Domino; D66 verwacht hier minder van dan in de notitie wordt gesuggereerd; het is lastig de leerling-stroom in de regio zo te sturen als de provincie voor ogen staat. Voor D66 ligt de grootste prioriteit bij aansluiting van onderwijs op arbeid (VMBO en bedrijfsleven); de andere grote projecten horen in eerste instantie bij de gemeenten thuis.

De heer Van Tuijl meent dat de gemeenten een belangrijke taak hebben, waarbij moet worden gesteld dat de arbeidsmarkt – zeker voor de schoolverlaters – een complexe markt is. Ieder initiatief dat kan worden ondersteund door de overheid moet worden aangegrepen om kans van slagen te hebben. Vaak zit de frictie bij de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Anderzijds blijkt uit proeven dat zeker kleinschalige (lokale) projecten tussen bedrijfsleven en met name het VMBO wel degelijk kans van slagen kunnen hebben. Het is spreker echter niet duidelijk in welke mate deze projecten afhankelijk zijn van de financiële ondersteuning door de provincie. Het is een goede zaak dat de provincie richting de betrokken gemeenten duidelijk maakt hier verder op in te spelen. De provincie kan niet meer doen dan hier en daar wat randvoorwaarden scheppen en zij moet zich dan ook niet aanmatigen dat zij in dit gat kan springen. De SGP staat positief tegenover het voorstel.

De heer Van Iersel vindt dat de aandacht die wordt gegeven aan jeugd, techniek, en onderwijs een goede zaak. De ChristenUnie heeft hier al vaker aandacht voor gevraagd en stemt in met de notitie. De heer De Vries (SP) zegt dat de SP in zijn algemeenheid positief staat tegenover de plannen. Hij vraagt om een nadere toelichting op de toename van het aantal werklozen in de regio Eemland. De heer Bernard mist een onderbouwing voor het aantal werklozen. De LPF heeft wel een beetje een 'onderbuikgevoel', maar kan het voorstel wel steunen.

Mevrouw Nap ondersteunt het voorstel van harte. De enige kanttekening van het CDA is dat zij de doelstelling ambitieus vindt. Zij vindt het belangrijk dat met het MKB wordt samengewerkt, omdat dit de banenmotor is, niet de provincie.

Mevrouw Lamers verwijst naar project 12 van het economisch beleidsplan (vraaggericht arbeidsmarktbeleid) waar veel zaken worden genoemd. In het provinciaal arbeidsmarktbeleid vindt zij daar maar een klein gedeelte van terug. Zij vraagt wanneer er iets komt over bijvoorbeeld: "speerpunt is de verhoging van participatie van ouderen". Speekster vindt het plezierig dat er in de notitie een verband wordt gelegd tussen onderwijs en het arbeidsmarktbeleid voor wat betreft de aansluiting, waartoe wel overzicht op moet worden gehouden. Zij meent dat voorzichtig moet worden omgegaan met het stimuleren van technisch onderwijs, om een overschot aan aanbod van personeel op dit gebied te voorkomen. Terzake de subsidieverordening economische zaken en toeristische ontwikkeling wordt als toevoeging gevraagd prioriteit te geven aan jeugd, onderwijs en techniek. Dit is prima, maar zij mist een relatie met project 12, en de andere projecten.

De heer Van Bokkem stelt dat de PvdA met de notitie instemt. Hij verwijst naar blz. 4 (platforms) en ziet graag dat er meer met deze platforms gebeurt, meer dan alleen meepraten. Terzake de projecten sluit spreker zich aan bij het CDA, het MKB Leerbanenproject; wellicht dat er meer kan worden gesegmenteerd. De aandacht voor techniek kan de komende jaren nog wel plaatsvinden, gezien de maakindustrie. Aan de andere kant is er bijvoorbeeld de gastvrijheidsindustrie, die aangeeft dat zij niet alleen ongeschoold werk hebben, maar met name werk voor mensen met MBO/VMBO-achtergrond. Spreker verzoekt om in de nabije toekomst te bekijken hoe dergelijke projecten meer leven in kan worden geblazen en meer kunnen worden vervlochten.

Mevrouw Das merkt op dat GL zich in grote lijnen kan vinden in het voorstel en sluit zich met name aan bij de laatste opmerkingen van de PvdA.

De heer Mik gaat als volgt in op de vragen en opmerkingen.

Deze notitie is het gevolg van het verzoek van de staten van mei 2003 bij de behandeling van het economisch beleidsplan, om het accent op de arbeidsmarkt groter te maken. Er is gekozen voor niet opnieuw een praatcircuit; de arbeidsmarktplatforms zeggen zelf dat één en ander moeilijk van de grond komt. Het moet gaan om concrete projecten waarvan het resultaat duidelijk moet zijn. Al deze projecten worden samen met anderen gedaan, ook het project Leerbanen; dit kost € 900.000,-, waarbij de provincie € 200.000,- beschikbaar stelt. De ambitieuze doelstelling zal worden gehandhaafd, om zodoende ook de andere partijen hieraan te houden. De provincie zal ervoor zorgen dat hetgeen wordt afgesproken als voorwaarden bij de subsidieverlening, ook wordt uitgevoerd.

Terzake de prioriteiten jeugd, onderwijs en techniek moet worden gesteld dat de subsidieverordening die er is heel algemeen kan worden besteed, onder andere aan de arbeidsmarkt. Dit brengt de consequentie met zich mee dat hier dan ook het geld aan moet worden besteed en de subsidieaanvragen hieraan moeten worden getoetst. Het is niet zo is dat andere projecten worden uitgesloten en de suggestie over de gastvrijheidsindustrie zal dan ook worden meegenomen.

Kleinschalige projecten hebben naar sprekers mening wel kans van slagen, mede omdat de overlegorganen hierover zijn geraadpleegd. Er zal geen sprake zijn van afhankelijkheid van provinciale subsidies, omdat die samenwerkingsprojecten er zijn.

De cijfers terzake de werkloosheid in Utrecht leiden tot de conclusie dat Utrecht moet blijven opletten; de conjunctuur trekt niet automatisch aan. Er wordt het nodige gedaan voor de nodige segmenten, wat niet wegneemt dat de algehele trend op dit moment nog niet goed is en betekent dat de provincie een actievere rol moet innemen.

Het economisch beleidsplan is inderdaad ruimer dan hetgeen voorligt. Dit is het gevolg van de extra vragen die de staten hebben gesteld bij het economisch beleidsplan.

Inderdaad moet goed in de gaten worden gehouden hoe lang de segmentering kan plaatsvinden en dat wanneer nodig de prioriteiten worden verlegd.

Het project voor 1600 leerbanen is gesegmenteerd opgezet.

Van ambtelijke zijde wordt terzake de kwaliteitsverbetering tussen het onderwijs en het bedrijfsleven toegelicht dat daarin in het gewest Eemland nu wordt voorzien door bijvoorbeeld de adoptie door bedrijven van leslokalen, zodat daar goed materiaal komt. Knelpunt is de stageproblematiek, die echter door een intensievere samenwerking met het bedrijfsleven kan worden verbeterd.

De oorzaak voor de toename van het aantal werklozen in de regio Eemland kan mede zijn gelegen in de specifieke samenstelling van de werkgelegenheid in deze regio, en de relatief jonge beroepsbevolking die daar nu is door de uitbreiding van de woningbouw, waardoor de beroepsbevolking relatief snel toeneemt.

De voorzitter concludeert dat met het voorstel wordt ingestemd en dat het een sterstuk wordt voor de statenvergadering.

6. Functioneren recreatieschappen; rapport Boer & Croon

De voorzitter geeft het woord aan de heer T. Kwakkel, voorzitter van de FDUR.

De FDUR is graag bereid om op basis van de aanbevelingen van Boer & Croon samen met de provincie uitvoering te geven aan de in het rapport genoemde aanbevelingen. Het verheugt de FDUR oprecht dat GS in het voorstel aan de commissie geen bezuiniging als uitgangspunt hebben gekozen. De recreatieschappen staan immers de komende jaren voor de taak om uitvoering te geven aan recreatief beleid dat in belangrijke mate door de provincie is bepaald (onder andere nieuw te ontwikkelen recreatiegebieden rond Haarzuilens, De Hollandsche IJssel) en aan het uitvoering geven van het recreatieve medegebruik in het kader van bijvoorbeeld het Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug, het gebiedsgericht beleid in het Langbroekerwetering-gebied en in De Venen. De bestaande middelen bieden hiervoor geen ruimte. In het rapport van Boer & Croon is een duidelijke keuze gemaakt voor het mogelijk maken van nieuw beleid door ruimte te creëren door middel van efficiency. Omdat de schappen autonoom zijn in het voeren van beleid en de FDUR alleen bevoegd is op het terrein van personeel en organisatie, is goed overleg tussen provincie, FDUR en schappen van groot belang. Op blz. 2 van het behandelingsvoorstel staat dat de recreatieschappen nauw betrokken zijn bij het totstandkomen van het rapport, maar dat is niet helemaal correct. Alleen de voorzitters van de schappen en de directeur van de FDUR hebben in de klankbordgroep commentaar kunnen leveren, er is dus nog een slag te slaan. Er zit een discrepantie tussen het advies van Boer & Croon met betrekking tot de efficiëncyslag en het voorstel van GS. Boer & Croon spreekt van een algemene efficiencykorting van 5% op de ambtelijke organisatie (ca. € 170.000,-) en GS hebben dit vertaald in 5% van de totale uitgaven van de schappen (ook de niet-beïnvloedbare kosten), wat neerkomt op € 400.000,-. De FDUR verzoekt dit bedrag niet als absoluut te beschouwen, maar als uitgangspunt te kiezen voor een reëel te behalen efficiencywinst, waarbij de schappen op een goede manier kunnen blijven functioneren. De FDUR is het eens met GS dat behalve het creëren van ruimte voor nieuw beleid, ook het niveau van de huidige voorzieningen moet worden gehandhaafd. Uitgangspunt zou moeten zijn dat er een organisatie en formatie in stand blijft die past bij de genoemde uit te voeren (nieuwe) taken.

Ten aanzien van het verhogen van de eigen inkomsten merkt spreker nadrukkelijk op dat alle schappen zich in dit uitgangspunt kunnen vinden. De mogelijkheden zijn per schap echter zeer verschillend. Bij de Stichtse Groenlanden zijn goede voorbeelden als een golfbaan en een skibaan te noemen. Het aantrekken van een commercieel gerichte medewerker met kennis en een netwerk binnen de recreatiesector is een prima voorstel. Ten aanzien van de communicatie zullen de schappen meer naar buiten moeten treden. Al vóór het rapport van Boer & Croon is hiertoe besloten.

In relatie tot Kwatta is onder meer als optie opgenomen het eenzijdige bezuinigen door de provincie op bijdragen aan de schappen. De schappen zien echter weinig heil in dit voorstel en het is naar sprekers inzien ook heel gevaarlijk als één van de partijen een bezuiniging doorvoert, omdat dit een bezuiniging door een andere partner kan ontlokken. Een lawine van bezuinigingen is desastreus voor alle plannen en zaken betreffende de recreatie.

De eindconclusie is dat de FDUR zich in grote mate kan vinden in de aanbevelingen van Boer & Croon en in zijn algemeenheid in de opvattingen in GS, met inachtneming van de gemaakte opmerkingen.

De voorzitter geeft de commissie gelegenheid tot het stellen van vragen.

De heer Gaaijkema verwijst naar blz. 9 van het rapport, waar bij het tweede bolletje staat dat er sprake is van een algemene efficiencykorting van bijvoorbeeld 5% en niet van een efficiencykorting voor de personeelskosten, zoals Boer & Croon aanbeveelt. Hij vraagt om een toelichting. Tevens wil spreker weten of verhoging van de inkomsten van 20-30% reëel wordt geacht en hoe dit kan worden bereikt.

De heer Kwakkel antwoordt dat Boer & Croon eerder in het rapport aangeeft dat het vooral gaat om de organisatie; dit is voor Boer & Croon in feite alleen een voorbeeldvertaling. Als op niet-beïnvloedbare kosten een efficiencykorting wordt toegepast, betekent dit dat de korting uiteindelijk moet worden gerealiseerd binnen beïnvloedbare posten en dan dus ver boven de 5% zal uitkomen.

Per schap zal het verschillen of de 20-30% haalbaar zal zijn. De afgelopen jaren is geconstateerd dat het aantrekken van marktpartijen een zeer moeilijke zaak is; het ene recreatiegebied is nu eenmaal interessanter dan het andere. Het is in theorie een fantastisch streven waar ieder zijn best voor moet doen, maar realisme is om niet al te hoge verwachtingen te hebben.

Mevrouw Lamers verwijst naar blz. 7 bovenaan van het behandelingsvoorstel (relatief groot aandeel indirecte tijdsbesteding en overhead) en vraagt of de FDUR dit onderschrijft.

De heer Kwakkel antwoordt dat Boer & Croon dit niet zo noemt; het bureau stelt wel dat in elke organisatie het goed is om na een aantal jaren te kijken of er hier en daar niet wat spek is gegroeid dat moet worden weggesneden. Dat zal ook bij de FDUR zo zijn, maar spreker kan op dit moment niet aangeven tot welke mate. Er wordt wel al geruime tijd gediscussieerd over onder andere een andere invulling van de managementstructuur. De FDUR en het management zijn bereid hier secuur en eerlijk naar te kijken.

De voorzitter bedankt de heer Kwakkel voor zijn toelichting en brengt het voorstel in behandeling.

De heer Van Bokkem staat niet negatief tegenover de resultaten in het rapport (handhaving voorzieningen en voorzieningenniveau). Eén en ander moet expliciet worden gemaakt (wat de provincie met de recreatieschappen wil), hetgeen bijvoorbeeld in het kader van het actieplan recreatie en toerisme heel scherp zal moeten worden verwoord. De PvdA vindt dit eigenlijk belangrijker dan het bespreken van het rapport. Recreatie moet laagdrempelig en voor iedereen toegankelijk zijn, vooral ook in economische zin. Spreker vindt het rapport niet erg toekomstgericht; dit zou dan wel in het actieplan opgenomen kunnen worden. De PvdA ondersteunt het voorstel om niet teveel te morrelen aan de structuur. Het is niet zozeer de structuur die bepalend is, maar de cultuur; er moet meer gebeuren op het terrein van ondernemen. Een structuurverandering kost ook alleen maar tijd en geld en dat laatste is er eigenlijk niet. Terzake de inkomsten dient verder te worden gekeken in Nederland (benchmarking). Er moeten ook geen dure voorzieningen komen die duur moeten worden betaald; er wordt gesproken over iets van en voor de gemeenschap. Ook vindt de PvdA dat niet opnieuw het wiel moet worden uitgevonden; er is al veel know how aanwezig binnen de provinciale setting van recreatief Utrecht. De overheden (provincie en gemeenten) hebben wel degelijk een rol binnen een voorwaarden scheppende omgeving. Zou er bijvoorbeeld niet, voor een goede ontwikkeling binnen de recreatieschappen, iets anders kunnen worden omgegaan met vergunningen en verordeningen. De PvdA meent dat pas op langere termijn kan worden bekeken of er bij de recreatieschappen 'iets te halen is'. Er moet wel iets gebeuren, bijvoorbeeld door hier toch meer bovenop te zitten, vanuit een positieve benadering.

Mevrouw Lamers vraagt een nadere toelichting op wat wordt bedoeld met dat de bezuiniging € 170.000,- zou kunnen zijn en het eerder genoemde relatief grote aandeel indirecte tijdsbesteding en overhead. Zij verwijst naar blz. 2 (trage besluitvorming) en stelt dat zij dit niet terug vindt in het rapport, alsook de consequentie van de weigering tot deelname van een aantal gemeenten. De VVD juicht het toe dat er een budgetfinanciering op stapel staat. Tot slot wil zij weten wat de rol is van de gemeenten in relatie tot het rapport en het behandelingsvoorstel.

De heer Konijnenbelt stelt dat het algemene beeld bij hem is gerezen dat de schappen weinig smool hebben; ze zijn vooral gedreven door kosten en erg in zichzelf gekeerd. Het rapport spreekt van een cultuurverandering en dat betekent meer dan een aantal mensen aanstellen. Het CDA steunt het voorstel van GS, met de consequenties. Er wordt naar sprekers mening terecht gekozen, op dit moment, om de schappen niet samen te voegen; het is de minst slechte van de keuzes, waar echter op

termijn op teruggekomen moet kunnen worden, mede afhankelijk van de te boeken resultaten de komende jaren.

De heer Bernard sluit zich aan bij de PvdA terzake de laagdrempeligheid en bij de CDA dat er hier en daar wel wat moet veranderen. Terzake de verhoging van de eigen inkomsten zou de provincie ook iets kunnen doen en spreker zou het op prijs stellen indien de recreatieschappen met een voorstel komen waar het gaat om vergunningen, bestemmingsplan, planvorming etc.

De heer De Vries (SP) sluit zich aan bij de LPF. De SP vindt dat het scheppen van faciliteiten voor recreëren een provinciale taak is. De recreatieschappen doen goed werk en het beeld dat uit het rapport komt, is zo slecht niet. De toekomst van de schappen zal niet gebaat zijn bij een bezuiniging en de uitkomst van het rapport wijst ook in die richting.

De heer Van Iersel vindt dat de recreatieschappen goed werk doen, maar het blijkt dat het wel nog beter kan. Recreëren dient dicht bij huis en laagdrempelig te zijn. Spreker kan zich vinden in de conclusies. Hij vraagt zich wel af wat de gevolgen zullen zijn voor de participerende gemeenten, waarbij afstemming en goede communicatie belangrijk zijn.

De heer Van Tuijl meent dat de uitkomsten niet echt verrassend zijn. Het gaat om gemeenschappelijke regelingen waar de provincie één deelnemer van is en het is dus zaak dat indien gemeenschappelijke conclusies worden getrokken, deze ook door alle partijen worden getrokken. Fusie is op dit moment geen optie, hetgeen ook voldoende is onderbouwd. Spreker vraagt zich af hoe reëel een efficiencykorting van 5% is, of het nu gaat om het beperkte deel van het totale budget of het hele budget, omdat de schappen de laatste jaren toch nogal onder druk hebben gestaan om zo efficiënt mogelijk te werken. Het beleid van de schappen zou strakker geformuleerd moeten worden: wat is eigenlijk de doelstelling. Hij meent dat de deelnemers niet voldoende bij het schap zijn betrokken. Dit gold in feite ook zo voor de provincie. De provincie zou de deelnemers kunnen verzoeken om, op basis van het rapport, een duidelijke beleidsdoelstelling te formuleren, op grond waarvan het budget kan worden afgestemd. Het verhogen van de eigen inkomsten raakt naar sprekers mening in zekere zin de autonomie van de gemeenten, of ze nu wel of niet participeren in een gemeenschappelijke regeling, en er dient voorzichtig met deze materie te worden omgegaan. De SGP kan zich vinden in de aanbevelingen, met inachtneming van de opmerkingen.

De heer De Vries (D66) zegt dat het rapport geen antwoord geeft op de vraag in welke behoefte de schappen voorzien als ze geen overheidsbemoedening zouden hebben. Als er geen behoefte is, hoeft de overheid die ook niet te bieden. Spreker meent dat het rapport met de aanbevelingen een tussenstap is richting een soort verzelfstandiging van de schappen. Uit het rapport komt een aantal punten naar voren die eigenlijk aangeven dat de organisatie inert is, weinig geprikkeld kan worden om meer activiteiten te ontwikkelen op bijvoorbeeld het gebied van marktwerking en zeer afhankelijk is van de beperkte doelstelling als beheer, onderhoud en dergelijke. De schappen zouden meer kunnen bereiken en op termijn zou richting scenario 2 kunnen worden gegaan, zoals in het rapport beschreven. Dit hoeft volgens spreker niet in te houden dat de openbare toegankelijkheid van basisvoorzieningen vermindert. Spreker gaat vervolgens in op de diverse conclusies. Conclusie I: helder en hier moet nader over worden gesproken, waarbij wel voor een uitdagender c.q. meer ambitieuze slag kan worden gekozen en de schappen geprikkeld worden om commerciëler te werken. Conclusie II: Als er wordt gekozen voor een meer commerciële inslag, moet niet aan de huidige organisatievorm worden gemorreld. Op termijn moet hier wel verandering in worden gebracht. Conclusie III: Is ook afhankelijk van de verzelfstandiging die wordt nagestreefd. Conclusie IV: Het is belangrijk dat er mensen met een marketingachtergrond worden aangetrokken, ook om de prikkel te geven veel commerciëler te gaan denken en meer marktgerichte activiteiten te ontwikkelen. D66 ziet liever geen lobbyist die richting de subsidiërende organisaties gaat opereren. Conclusie V: Budgetfinanciering is prima en een goede stap in de richting, en ook verhoging van de eigen inkomsten is een stap richting verzelfstandiging (conclusie VI). De fractie kan zich er in vinden op dit moment niet de schappen samen te voegen, maar wellicht moet dit op termijn toch worden overwogen (conclusie VII).

Mevrouw Das deelt de conclusie dat verbeteringen nodig zijn. Zij zet vraagtekens bij de efficiëncyslag als middel voor een cultuurverandering.

De heer Mik gaat als volgt op de vragen en opmerkingen in.

Het eerste belangrijke voordeel van het rapport is dat de provincie zich nu intensief kan bezighouden met de doelstelling van de schappen. Veel gemeenteraden en de provincie waren wel vaak betrokken

bij het goedkeuren van de begroting, maar dit gebeurde teveel op afstand. Nadeel hiervan was dat onbekend onbemind maakt. De schappen zijn verlengde overheid (het gaat om openbare voorzieningen) en vormden vroeger een provinciale dienst. Het voordeel van samenwerking tussen provincie en gemeenten in de schappen is dat ieder in zijn eigen gebied gedwongen wordt na te denken over en mee te werken aan het bereikbaar houden van de voorzieningen. De conclusie dat een aantal schappen in stand moet worden gehouden vindt spreker derhalve terecht, omdat gemeenten vooral geïnteresseerd zijn in recreatie in die gebieden die hun eigen inwoners betreffen. Het gaat er in feite om dat het een overheidstaak betreft die wordt overgedragen aan een gemeenschappelijke regeling en het is een middel om ervoor te zorgen dat de recreatievoorzieningen tegen geringe betaling of gratis ter beschikking staan. Spreker is verheugd dat de commissie ook uitgaat van een verlengde overheid. Het rapport zegt dat de schappen goed werk doen, maar dat één en ander een beetje begint te 'verstoffen'. Hier kan een slag in worden gemaakt door de vernieuwing van binnenuit te laten plaatsvinden. Een ander probleem is dat een aantal voorzieningen op het eind van hun levensduur zijn; er is niet gereserveerd voor vervangingsinvesteringen en het geld voor die investeringen is er nu niet. Het rapport koppelt twee zaken goed aan elkaar: de behoefte aan vernieuwing binnen de schappen en de noodzaak dat er gelden worden vrijgemaakt om de huidige voorzieningen op zijn minst op hetzelfde peil te houden, met ook nog de kans om hier en daar verbeteringen aan te brengen. Dit geld kan komen uit een efficiëncyslag en het verhogen van de eigen inkomsten, maar dat zal erg moeilijk zijn. GS concluderen dat 5% een goede prikkel voor de schappen moet zijn om die veranderingsslag te maken, en voor de ontzettend noodzakelijke vervangingsinvesteringen en het omvormen van de organisatie. Als de provincie deze gang van zaken voorstaat, kan er niet nog eens een bezuiniging worden doorgevoerd. De provincie kan dit echter niet zelf bepalen. De gesprekken met het bestuur van de FDUR hebben tot nu toe opgeleverd dat men constructief tegenover deze voorstellen staat en erin mee wil gaan.

Spreker gaat als volgt op de gedane aanbevelingen in.

* In het actieplan recreatie en toerisme zal nader op deze materie worden teruggekomen. Het wordt dus geen beleidsplan met uitvoerige beschouwingen.

* Er zal uiteraard worden gekeken naar de ervaringen elders (benchmarking).

* Terzake de indirecte tijdbesteding en overhead heeft Boer & Croon geconstateerd dat terzake de verdeling van de gelden over het apparaat benchmarking heeft plaatsgevonden.

* De criteria die de staten in het collegeprogramma hebben gesteld zijn niet zozeer criteria waar onderzoek naar moet worden gedaan, maar vormen meer de reden om onderzoek te doen. De onderzoeksdoelen die eerder zijn bepaald zijn nu door Boer & Croon beantwoord.

* Terzake de discussie over de vergunningen moet worden gesteld dat hier correct mee moet worden omgegaan. Schappen mogen niet bevoordeeld worden, maar zij constateren wel dat de procedures bij bijvoorbeeld gemeenten vaak heel lang duren. Er kan dus wel iets aan de snelheid van gunningverlening worden gedaan.

* De budgetfinanciering zal aan voorwaarden worden verbonden, waartoe een aantal afgesproken afrekenbare doelstellingen zal worden opgenomen.

* Het verhogen van de eigen inkomsten zal een moeilijk traject zijn waarvoor meer deskundigheid nodig is (aantrekken marketingmensen).

Tweede termijn

De heer Van Bokkem pleit voor samenwerking in de regio met opbouw en gebruik van expertise in de regio.

Mevrouw Lamers vraagt nogmaals naar de weigering tot deelname van een aantal gemeenten en de trage besluitvorming. Voorts wil zij weten of het feit dat de EHS voorrang heeft problemen kan opleveren.

De heer Kloppenborg vraagt naar de positie van statenleden in het algemeen bestuur; hoe een effectief bestuur wordt.

De heer De Vries (SP) is blij met de opvatting van GS over de rol, positie en toekomst van de recreatieschappen.

De heer De Vries (D66) verwijst naar conclusie I en zegt dat zijn fractie wel het eerste deel steunt maar niet het tweede (de kern), hetgeen hij ook graag in het actieplan terugziet. Hij benadrukt nogmaals dat D66 inzet op verzelfstandiging op termijn.

Mevrouw Das vraagt of de € 400.000,- efficiëncykorting helemaal beschikbaar blijven voor investeringen door de schappen zelf.

De heer Mik beantwoordt de laatste vraag bevestigend; hiermee ontstaat ruimte om het andere type benodigde mensen te financieren en de afschrijvingsbehoefte van de bestaande voorzieningen. Er zal zeker gebruik worden gemaakt van de ervaringen van anderen.

De trage besluitvorming op zich is als onderwerp niet aan de orde geweest, maar is als één van de kenmerken genoemd die in de schappen worden gezien. Het is waar dat een aantal gemeenten niet deelneemt. Als invalshoek is gekozen voor een zodanige vernieuwing van de schappen dat er meer elan komt. Veel gebieden liggen in de EHS, hetgeen beperkingen met zich meebrengt en waardoor de eigen inkomsten worden bemoeilijkt. De provincie moet dit ook goed beseffen. De positie van de statenleden in het algemeen bestuur zal nog een keer apart worden bekeken.

De voorzitter vat samen dat het voorstel wordt uitgewerkt tot een actieplan dat nog met de recreatieschappen wordt besproken en waarbij het advies van de commissie wordt meegenomen. Daarna wordt het actieplan aan de commissie voorgelegd. Spreker concludeert dat de meerderheid van de partijen zich, met inachtneming van de opmerkingen, kan vinden in de conclusies I t/m VII, waarmee het voorstel wordt vastgesteld.

De voorzitter schorst de vergadering.

De voorzitter heropent de vergadering.

7. Proef met gratis openbaar vervoer

De heer Konijnenbelt zegt dat het CDA er voorstander van is dat er binnen het budget een proef plaatsvindt, waarvoor Amersfoort (gratis winkelbussen) in aanmerking komt. Er zou wel de voorwaarde bij moeten komen dat Amersfoort bijdraagt aan de kosten van dit project, omdat deze gemeente zeer belanghebbend is. De provincie mag niet meer dan € 95.000,- betalen.

De heer Bernard had de discussie liever breder en eerder gehad, bijvoorbeeld over waarom geen gratis vervoer naar de recreatiegebieden, of voor mensen die eigenaar zijn van een auto. Spreker pleit uiteindelijk voor een proef met de gratis winkelbussen in Amersfoort.

De heer De Vries (SP) pleit voor een gratis spitsbus van Wijk bij Duurstede naar Utrecht, omdat er al een goede zeer goede treinverbinding tussen Amersfoort en Utrecht is.

De heer Van Ierse heeft de indruk dat gratis openbaar vervoer voor sommige fracties een leuk politiek speeltje is. De proeven die worden voorgesteld zullen uiteindelijk geen perspectieven bieden, omdat de kosten te hoog zullen zijn, zo blijkt ook uit andere proeven. Als de proef stopt, vervallen mensen weer in hun oude patroon. OV is een waardevol product waar een redelijke bijdrage van de gebruiker tegenover mag staan. Als er toch moet worden gekozen kan er beter worden geïnvesteerd in de bereikbaarheid van de kleine kernen. De ChristenUnie kiest er derhalve voor om geen keuze te maken.

Ook de heer Van Tuijl is van mening dat een proef veel geld kost en dat de vraag is: 'wat dan'. De eerste keuze van de SGP is om geen proef te doen als niet bekend is wat verder met een positief resultaat wordt gedaan. Als er toch een proef moet worden gedaan, is Amersfoort de enige optie.

De heer Gaaijkema steunt de doelstelling en het opdoen van kennis en ervaring, waardoor de files kunnen worden teruggedrongen. Er blijven voor D66 twee reële opties over. De eerste is de winkelbussen in Amersfoort. Als hiervoor wordt gekozen moet worden uitgegaan van de Connexion-variant waarbij aan de rand van de stad een grote parkeerplaats komt om het autoverkeer in de gemeente te kunnen terugdringen. De tweede optie is een gratis spitsbus van Wijk bij Duurstede naar Utrecht, waarbij de fractie alleen in de duurste variant een serieus alternatief ziet. Het aanbieden van een gratis abonnement aan mensen die nu met de auto gaan is volstrekt verkeerd, omdat daarmee de mensen met een auto worden beloond en de mensen die normaliter met de bus gaan worden gestraft omdat ze geen gratis OV krijgen. Ook bij de bus van Wijk naar Utrecht is het mogelijk dat de bussen in een file komen te staan. De derde optie die D66 nadrukkelijk naar voren wil brengen is het inzetten van een spitsbus tussen Veenendaal en Amersfoort. Dit betreft een drukke verbinding tussen twee knelpunten, het past in de kaders die met de regio zijn afgesproken om te bezien of een betere verbinding mogelijk is, en het is een testcase om te bezien in hoeverre er winst kan worden geboekt. Als D66 moet kiezen voor een proef, kiest zij voor de laatste.

Mevrouw Das steunt de achterliggende doelstelling, maar deelt wel de kritische kanttekeningen van SGP en ChristenUnie terzake het eventuele vervolg. Zij vraagt terzake ieder traject of de betreffende gemeenten meebetalen aan de proeven. Amersfoort past het beste in het budget, maar spreekster vraagt hoe voorkomen kan worden dat mensen van de fiets overstappen naar de gratis bus. De voorkeur van Groen Links gaat uit naar Amersfoort.

De heer Van der Kolk stelt dat de proef met gratis spitsbussen niet past binnen het budget. De belangrijkste doelstelling is om mensen de bus in te krijgen, waarbij het zinvoller is om bussen met een lage bezetting voller te krijgen dan bussen die al een hoge bezetting hebben. De bus van Wijk bij Duurstede naar Utrecht loopt al erg goed en bewijst zich dus. Een proef met de winkelbus in Amersfoort kan een goede stimulans zijn. De voorkeur van de PvdA gaat derhalve uit naar deze proef, maar stelt wel dat er van tevoren een doelstelling moet worden afgesproken. Tot slot meent spreker dat een evaluatie eerder dan een half jaar zou moeten kunnen plaatsvinden.

De heer Konings meent dat de resultaten van eerder genomen proeven niet garant hoeven te staan voor een andere proef op een andere locatie. Gratis is betrekkelijk, omdat de belastingbetaler toch uiteindelijk financiert. De VVD neigt qua keuze naar Amersfoort, waarbij zij suggereert om de gemeente te laten meebetalen. Ook deze fractie wil weten hoe na de proef wordt verder gegaan en wordt gefinancierd.

De heer Mik gaat als volgt op de vragen en opmerkingen in.

De suggestie om een aparte lijn in te zetten bij Amersfoort (met extra parkeerplaats) is een goede en zal met Connexxion en de gemeente worden besproken. Er zal met Amersfoort worden gesproken over een bijdrage door deze gemeente, maar dit kan niet worden afgedwongen.

Er moet niet zomaar een doelstelling worden geformuleerd, deze moet ergens aan kunnen worden afgemeten. Een doelstelling kan alleen wetenschappelijk worden vastgesteld aan de hand van andere onderzoeken (grootste gemene deler). Er zal derhalve tegelijk met de evaluatie een soort benchmark dienen te zijn om een criterium te bepalen. Over hoe verder te gaan na de proef en de evaluatie, is ter besluitvorming aan de commissie aan de hand van een voorstel van GS.

Op zich kan worden gedacht aan een busverbinding tussen Veenendaal en Amersfoort, maar de vraag is of het op dit moment verstandig is om hier met een proef voor gratis OV doorheen te gaan (procedures en dergelijke).

De voorzitter concludeert dat de commissie bij meerderheid instemt met het voorstel voor een proef voor gratis openbaar vervoer terzake gratis winkelbussen in Amersfoort.

8. Nadere notitie dienstreserve WVV

De fracties van PvdA, CDA, GroenLinks, D66, ChristenUnie, SGP en SP stemmen in met het voorstel. De fractie van de LPF stemt tegen het voorstel. De heer Bernard stelt dat een overgang waarbij mensen met kennis vertrekken lastig kan zijn, maar de fractie kan zich voorstellen dat met private partijen afspraken worden gemaakt om die mensen terug te nemen dan wel een garantie te geven.

Mevrouw Lamers verwijst naar blz. 5 (5 plaatsen bovenformatief ingevuld die nu worden afgebouwd) terwijl er intussen formatieplaatsen bijkomen. Zij vraagt een nadere toelichting.

De heer Mik is blij met de overeenstemming. Eén en ander zal in de begrotingswijziging worden verwerkt.

Van ambtelijke zijde wordt toegelicht dat bij de reorganisatie in 2000 de formatie met 5 fte was teruggebracht. GS hebben toen besloten om dat niet op dat moment te effectueren maar via natuurlijk verloop te doen. De laatste medewerker van die 5 neemt dit jaar afscheid. Van deze 5 medewerkers is wel gebruik gemaakt om een deel van het probleem dat zich nu aftekent, op te lossen. Die ruimte is er nu niet meer, dus nu staat de dienst op de goede formatie met de problematiek die in de notitie is verwoord.

De voorzitter concludeert dat dit voorstel niet afzonderlijk door PS wordt besproken maar onderdeel uitmaakt van de begrotingswijziging, en dat het merendeel van de commissie ermee instemt.

10. Rondvraag en sluiting

De heer De Vries (D66) verwijst naar een verslag in het Utrechts Nieuwsblad over een bijeenkomst die de PvdA met de 1° en 2° Kamerfractie en statenleden heeft gehouden over Life Science Kenniseconomie. Daar kwam uit naar voren dat de PvdA Life Science niet ziet zitten als speerpunt van economisch beleid, hetgeen echter wel als zodanig in het economisch beleidsplan is opgenomen. Spreker vraagt een toelichting van de PvdA-fractie en de gedelegeerde.

De heer Konijnenbelt zegt dat in de informatiemap voor de vorige vergadering een brochure lag over een initiatief voor een lightrailverbinding tussen Amersfoort en Leusden. Hij vraagt zich af of de dienst zich hier verder in gaat verdiepen.

De heer Van Bokkem antwoordt de heer De Vries dat de PvdA heeft aangegeven dat zij juist op zoek is naar kansen om Life Science op de kaart te houden. Dit is door de journaliste niet correct geïnterpreteerd en spreker verwijst naar de Telegraaf van diezelfde dag waarin één en ander wel juist naar voren is gebracht. Er was een reactie uit de zaal die is opgetekend door de journaliste, waarin werd gezegd dat het een lastige materie is. De journaliste heeft niet toegevoegd dat er wel sprake is van een positieve intentie. Er zal voor worden gezorgd dat de commissieleden de notitie van de PvdA met een kort begeleidend schrijven ontvangen. Ondertussen blijft Life Science, met alle beperkingen en moeilijkheden, bij de PvdA op de agenda staan.

De heer Mik antwoordt dat indien GS met voorstellen komen rondom de kennisinnovatieve structuur, Life Science daarin zeker één van de speerpunten zal zijn.

GS volgen de ontwikkelingen omtrent lightrail, maar doen er verder geen eigen onderzoek naar.

Niets meer aan de orde zijnde, dankt de voorzitter de aanwezigen voor de inbreng en sluit om ca. 22.45 uur de vergadering.

Geactualiseerde Lijst van toezeggingen/actiepunten van de commissie Infrastructuur Mobiliteit en Economie t/m de vergadering van 16 september 2004.

Mobiliteit/Infra

1. De commissie zal worden geïnformeerd over de tussenproducten van A 12 – Salto
2. De commissie zal worden geïnformeerd over de concrete resultaten van de Luteijn-aanpak
3. Toegezegd wordt dat de commissie nadere informatie zal worden gegeven over de financiële consequenties van de met het BRU gemaakte afspraken in het kader van de ontvlechting van de openbaar vervoertaken, die in principe budgettair neutraal zou verlopen.

De commissie wordt geïnformeerd in de vergadering van 18 november 2004.

4. Govera wordt na de zomer in de vorm van een voorstel voor een plan van aanpak geagendeerd
5. De commissie wordt geïnformeerd over de eigendomsverhoudingen m.b.t. de N 230 en het beleid hoe daarmee om te gaan.

Wordt geagendeerd voor de vergadering van januari 2005

Wordt geagendeerd voor de vergadering van 18 november 2004

6. De inventarisatie van kunstwerken wordt te zijner tijd ter inzage gelegd voor de commissie.

Wordt geagendeerd voor de vergadering van 18 november 2004

7. De commissie wordt nader geïnformeerd over het uitvoeringsmanagement m.b.t. de aanleg van de realisatie van Randstadspoor.

Wordt geagendeerd voor de vergadering van 18 november 2004

8. Nadere info zal worden verstrekt over het fietspad Loenen (in relatie motie)

Wordt geagendeerd voor de vergadering van 18 november 2004

Economie en Arbeidsmarktbeleid

9. Op initiatief van de heer Van Bokkem zal de commissie de kennismaking met Oase Voorbereiden.

Wordt op dit moment voorbereid, met als planning een bijeenkomst na de zomervakantie. Een en Ander hangt mede af van de uitkomsten van het Kwatta 2 – proces.

10. M.b.t. de herstructurering van bedrijfsterreinen zal in de voorwaardelijke sfeer nagedacht worden over het stimuleren van de medewerking van bedrijven.

Dit punt wordt meegenomen bij de uitvoering van het herstructureringsprogramma.

Recreatie en toerisme